

Środa, 26 września 2007 r.

44. wspiera projekty mające na celu utworzenie szkoleniowych i językowych kursów w kraju pochodzenia, aby pomóc imigrantom w rozwijaniu umiejętności i lepszym dostosowaniu się do wymogów rynku pracy w Unii;

Współpraca z krajami pochodzenia

45. przypomina, że potrzebna jest aktywna polityka na rzecz wspólnego rozwoju; wspiera zawieranie umów z krajami trzecimi w celu umożliwienia skutecznego zarządzania imigracją zarówno legalną, jak i nielegalną; niemniej jednak uważa, że umowy te powinny bezwzględnie przestrzegać praw człowieka; w związku z tym wyraża zastrzeżenia odnośnie do finansowania projektów w państwach nieprzestrzegających praw człowieka;

46. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania możliwości ułatwienia swobodnego przemieszczania się osób migrujących między krajem zamieszkania a krajem pochodzenia;

47. przypomina, że środki pieniężne przesyłane przez imigrantów do ich krajów pochodzenia przyczyniają się do rozwoju tych krajów; uważa, że należy zmniejszyć koszt przekazów pieniężnych do krajów pochodzenia, aby przyczynić się do rozwoju, zapewniając jednocześnie odpowiedni poziom kontroli i bezpieczeństwa tych transakcji; podkreśla, że choć należy podjąć wszelkie wysiłki na rzecz łatwiejszego i mniej kosztownego przekazywania środków, środki te pozostają funduszami prywatnymi, z których korzystają głównie rodziny je otrzymujące, i które nie powinny być postrzegane jako substytut oficjalnej pomocy rozwojowej;

48. wzywa Komisję i Radę do wzięcia udziału w rocznej debacie w Parlamencie na temat polityki imigracyjnej Unii Europejskiej; zwraca się do Komisji o przedstawienie podczas tej debaty pełnej sytuacji w zakresie imigracji w Europie;

49. wzywa swoją właściwą komisję do prowadzenia ścisłego dialogu ze jej odpowiednikami w parlamentach krajowych odpowiedzialnymi za kwestie związane z imigracją oraz do dalszej współpracy z Komisją ds. Migracji, Uchodźców i Ludności Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy;

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji.

P6_TA(2007)0415

Priorytety polityczne w ramach walki z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2007 r. w sprawie priorytetów politycznych w ramach walki z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich (2006/2250(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji w sprawie priorytetów politycznych w walce z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich (COM(2006)0402),

— uwzględniając komunikat Komisji w sprawie planu polityki w dziedzinie legalnej migracji (COM(2005)0669) oraz swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r.⁽¹⁾ w tej sprawie,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0414.

Środa, 26 września 2007 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 13 lutego 2007 r. zatytułowaną „Plan polityki w dziedzinie legalnej migracji, walka z nielegalną imigracją, przyszłość europejskiej sieci migracji”⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 4 i 5 listopada 2004 r., wraz z zawartym w nich programem haskim⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Podejście globalne do migracji w rok później: ku kompleksowej europejskiej polityce migracyjnej” (COM(2006)0735),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 15-16 grudnia 2005 r. w sprawie „Globalnego podejścia do problemu migracji: działania priorytetowe skoncentrowane na Afryce i regionie śródziemnomorskim”, które zostało potwierdzone w konkluzjach Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 14 i 15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 21-22 czerwca 2007 r. i mandat konferencji międzyrządowej w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie związków między imigracją legalną i nielegalną oraz integracją osób migrujących⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie wspólnej polityki imigracyjnej UE⁽⁴⁾, w której Parlament wyrażał ubolewanie, że „w siedem lat po przyjęciu programu z Tampere Unia Europejska nie posiada spójnej polityki imigracyjnej”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie uchodźców z Iraku⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/688/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie ustanowienia procedury wymiany informacji o środkach przyjmowanych przez państwa członkowskie w zakresie polityki azylowej i imigracyjnej⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej⁽⁷⁾,
- uwzględniając wyniki konferencji ministerialnej UE-Afryka poświęconej migracji i rozwojowi, która odbyła się w Rabacie w dniach 10 i 11 lipca 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Afryki i UE w sprawie migracji i rozwoju, przyjęte na konferencji ministerialnej UE — Afryka, która odbyła się w Trypolisie w dniach 22 i 23 listopada 2006 r.,
- uwzględniając plan działania UE przeciwko handlowi ludźmi przyjęty przez Radę w dniach 1 i 2 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 16 listopada 2006 r.⁽⁸⁾, w którym apeluje się o nową strategię UE na rzecz zwalczania handlu ludźmi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 30.6.2007, str. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady Europejskiej, załącznik I pkt. III.

⁽³⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 535.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 394.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0056.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 283 z 14.10.2006, str. 40.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, str. 23.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 355.

Środa, 26 września 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Zastosowanie podejścia globalnego do migracji do regionów sąsiadujących z Unią Europejską na wschodzie i południowym wschodzie” (COM(2007)0247),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie migracji wahadłowej i partnerstw na rzecz mobilności między Unią Europejską a krajami trzecimi (COM(2007)0248),
 - uwzględniając wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE (COM(2007)0249),
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy⁽¹⁾,
 - uwzględniając Traktat Amsterdamski nadający Wspólnocie uprawnienia oraz powierzający jej obowiązki w dziedzinie imigracji i azylu, a także uwzględniając art. 63 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Rozwoju (A6-0323/2007),
- A. mając na uwadze, że migracja jest zjawiskiem ogólnoswiatowym, które przybiera na sile, dlatego też dotyczy również Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z mało spójnymi szacunkami, liczba obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terytorium Unii Europejskiej wynosi od 4,5 do 8 milionów, oraz że należy poprawić jakość i spójność dostępnych informacji statystycznych,
- C. mając na uwadze, że wymiar zjawisk migracyjnych przekracza zdolność państw członkowskich do zajęcia się nimi indywidualnie, w związku z czym konieczne jest globalne i spójne podejście do imigracji na szczeblu europejskim; mając na uwadze, że brak właściwej odpowiedzi na przyjazd imigrantów o nieuregulowanym statusie do granic Unii Europejskiej wskazuje jednocześnie na niewystarczającą solidarność między państwami członkowskimi oraz na brak koordynacji politycznej wbrew deklaracjom i podjętym zobowiązaniom,
- D. mając na uwadze, że wspólna polityka imigracyjna Unii Europejskiej wymaga poszanowania przez państwa członkowskie zasad solidarności, współodpowiedzialności, wzajemnego zaufania i przejrzystości,
- E. mając na uwadze, że polityka imigracyjna powinna mieć wymiar globalny, a zatem musi uwzględniać różnorodne aspekty, a w szczególności: walkę z nielegalną imigracją i handlem ludźmi, potrzebę usprawnienia i koordynacji kanałów legalnej imigracji, przyczyny emigracji z krajów trzecich (czynniki wywołujące imigrację, takie jak zbyt niski poziom rozwoju, ubóstwo, wojny, dyktatura, słabe i nieprawidłowo funkcjonujące instytucje państwa, skutki zmian klimatycznych oraz klęski naturalne itp.), czynniki skłaniające do przyjazdu do Unii Europejskiej (czynniki przyciągające imigrantów takie jak poziom życia, demokracja, pokój, możliwości znalezienia pracy, w tym pracy „na czarno” itp.), potrzeby demograficzne i gospodarcze państw członkowskich, spójność działań prowadzonych na poziomie lokalnym, krajowym i europejskim, kwestie integracji i różnorodności kulturowej, poszanowanie praw podstawowych, a zwłaszcza prawa do azylu i do niewydalania, zwalczanie rasizmu i ksenofobii,

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, str. 30.

Środa, 26 września 2007 r.

- F. mając na uwadze, że zwalczanie handlu ludźmi stanowi priorytet dla Unii Europejskiej, zwłaszcza ograniczenie handlu osobami najbardziej narażonymi, tj. kobietami i dziećmi, jak również rozbięcie układów i mafii czerpiących korzyści z tego procederu,
- G. mając na uwadze, że wiele osób o nieuregulowanym statusie przybywa do Unii Europejskiej legalnie, lecz następnie przestaje spełniać warunki dotyczące wjazdu,
- H. mając na uwadze, że nielegalna i legalna imigracja są ściśle powiązane i że zwalczanie nielegalnej imigracji jest kluczowe dla wprowadzenia polityki legalnej imigracji,
- I. mając na uwadze, że większe możliwości legalnej imigracji zredukowałyby liczbę nielegalnych wjazdów,
- J. mając na uwadze, że niechęć ze strony niektórych rządów do uznania zakresu zapotrzebowania na siłę roboczą w postaci migrantów może postawić w trudnej sytuacji pracodawców usiłujących sprostać potrzebom biznesowym przy jednoczesnym spełnieniu prawnych wymogów dotyczących dokumentacji,
- K. mając na uwadze kluczowe znaczenie współpracy Unii Europejskiej i jej państw członkowskich z państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu w tym zakresie, a także konieczność prowadzenia skutecznej i konkretnej polityki wspólnego rozwoju, tak aby w krajach trzecich, czyli u źródeł problemu, podejmować działania zmierzające do eliminacji głębokich przyczyn imigracji,
- L. mając na uwadze poważny brak zainteresowania w debacie publicznej zarówno kwestią przyczyn imigracji, jak i jej pozytywnych aspektów (zwłaszcza dla gospodarki i demografii, a także w zakresie wzbogacania kulturowego społeczeństwa UE), w porównaniu z uwagą poświęcaną trudnościom i problemom, jakie imigracja może stwarzać,
- M. mając na uwadze, że imigracja stała się w ciągu ostatnich dziesięcioleci jednym z głównych tematów publicznej debaty w całej Unii Europejskiej, kwestią niezwykle delikatnej natury pod względem politycznym, którą można z łatwością wykorzystać do celów demagogicznych i populistycznych; mając również na uwadze, że każdy polityk oraz przedstawiciele środków przekazu powinni mieć świadomość, jak ważne właściwe formułowanie wypowiedzi na ten temat,

Podejście ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji, które będzie odgrywało zasadniczą rolę w zakresie pobudzania do bardziej spójnego i skutecznego działania państw członkowskich;
2. z zadowoleniem przyjmuje ww. inicjatywę na rzecz „zastosowania podejścia globalnego do migracji do regionów sąsiadujących z Unią Europejską na wschodzie i południowym wschodzie”; wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do zapewnienia, aby przydzielono wystarczające zasoby ludzkie i finansowe umożliwiające odpowiednie wdrożenie wszechstronnego podejścia do zagadnienia migracji;
3. z zadowoleniem przyjmuje instytucjonalne implikacje projektu traktatu reformującego określone w mandacie konferencji międzyrządowej, który rozszerza głosowanie większością kwalifikowaną oraz uprawnienia do współdecyzji na wszystkie zagadnienia w zakresie polityki imigracyjnej, wyjaśnia kompetencje UE w zakresie polityki wizowej i kontroli granicznych, rozszerza kompetencje UE w zakresie polityki azylowej, a także kompetencje UE w odniesieniu do imigracji legalnej i nielegalnej;
4. uważa, że zgromadzenie i ujednoczenie danych statystycznych dotyczących zjawisk migracyjnych jest kwestią o zasadniczym znaczeniu; wzywa państwa członkowskie i Komisję oraz Eurostat, we współpracy z europejską siecią migracji (REM) i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak OECD, do przeciwdziałania brakowi spójnych i wiarygodnych danych; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie ww. rozporządzenia (WE) nr 862/2007; wzywa wszystkie państwa członkowskie do opracowywania statystyk zgodnych ze zharmonizowanymi definicjami oraz do przekazywania wszelkich informacji wymaganych do celów interpretacji przekazanych danych statystycznych;

Środa, 26 września 2007 r.

5. uważa, że imigracja stanowi wyzwanie na szczeblu europejskim oraz na szczeblu ogólnoświatowym, które wymaga działania w takiej samej skali; uważa, że do Unii w pełnym jej wymiarze należy zapewnienie sobie środków umożliwiających wykorzystanie potrójnej szansy (gospodarczej, demograficznej i społecznej), jaką mogłaby stanowić imigracja dla społeczeństw państw członkowskich;
6. uważa za niewłaściwe traktowanie kwestii przepływów migracyjnych na zasadzie sytuacji wyjątkowych, gdyż już od wielu lat stanowią one niezmienną rzeczywistość, wymagając tym samym podejścia średnio- i długoterminowego;
7. uważa, że w ramach swojej polityki imigracyjnej Unia Europejska musi prowadzić spójne działania zarówno w granicach jej terytorium, jak i poza granicami (podwójny wymiar: wewnętrzny i zewnętrzny);
8. podkreśla, że napływ migrantów powodują konflikty o wymiarze międzynarodowym występujące na całym świecie;
9. oczekuje od Komisji przedstawienia, we współpracy z ONZ, badania wpływu zmian klimatycznych na przepływy migracyjne;
10. przypomina, że odpowiedzialność przewoźników, władz krajów pochodzenia oraz wzmocnienie ram prawa karnego zwalczających sieci przemytnicze, nielegalne zatrudnianie i handel ludźmi, jak również identyfikacja korupcji administracyjnej, są najważniejszymi elementami walki z nielegalną imigracją, która powinna poza tym opierać się na ścisłej współpracy policyjnej i sądowej;
11. podkreśla znaczenie współpracy na rzecz rozwoju tak, aby oddziaływać na głębokie przyczyny przepływów migracyjnych, podkreśla także, że jest ona instrumentem uzupełniającym, a nie alternatywą dla polityki UE w dziedzinie integracji i migracji;
12. przypomina, że kraje sąsiadujące z UE w basenie Morza Śródziemnego i na wschodzie przyjmują większość imigrantów, którzy pierwotnie zmierzali do Europy; uważa, że jest niezwykle istotne, by szanowane były podstawowe prawa człowieka należne tym imigrantom, ze szczególnym uwzględnieniem praw osób małoletnich bez opieki; podkreśla, że UE powinna wzmocnić współpracę ze wszystkimi śródziemnomorskimi krajami partnerskimi w zakresie zarządzania przepływem migracyjnym oraz udzielić im pomocy w walce z nielegalną imigracją; zwraca uwagę na znaczenie zacieśnienia związków między krajami północnoafrykańskimi i krajami Afryki Subsaharyjskiej oraz z azjatyckimi krajami pochodzenia;
13. przypomina, że nie należy utożsamiać imigrantów o nieuregulowanym statusie z przestępcami; wielu z nich de facto ryzykuje życiem, by przybyć do Europy w poszukiwaniu wolności lub środków do życia; uważa, że obowiązkiem polityków jest wdrożenie spójnej i skutecznej polityki zwalczania nielegalnej imigracji, z zachowaniem środków ochronnych i praw podstawowych, przypominając jednocześnie obywatelom o wkładzie legalnej imigracji w rozwój gospodarczy i wzrost demograficzny w Europie;
14. podkreśla, że wszystkie środki walki z nielegalną imigracją i kontroli granic zewnętrznych powinny przestrzegać gwarancji i praw podstawowych, zgodnie z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza w odniesieniu do prawa do azylu i prawa do nieodsyłania na granicach;
15. podkreśla, że zarządzanie tymczasowymi ośrodkami przyjęć imigrantów o nieuregulowanym statusie, istniejącymi na terytorium Unii i poza jej granicami musi odbywać się w zgodzie z ochroną praw podstawowych, przy czym między wszystkimi zaangażowanymi szczeblami i organizacjami, takimi jak władze lokalne i krajowe, instytucje europejskie oraz organizacje pozarządowe, konieczna jest wymiana najlepszych rozwiązań dotyczących w szczególności zakwaterowania, kształcenia i dostępu do opieki zdrowotnej, środków finansowych oraz praworządności;

Środa, 26 września 2007 r.

16. jest wstrząśnięty niehumanitarnymi warunkami panującymi w odwiedzionych przez parlamentarną Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych ośrodkach zatrzymań dla migrantów i osób ubiegających się o azyl;
17. podkreśla, że stanowczo sprzeciwia się pomysłowi utworzenia ośrodków przyjęć lub zatrzymań imigrantów bez dokumentów czy osób ubiegających się o azyl poza granicami Unii i na obszarach, z których pochodzi imigracja;
18. odnotowuje zaproponowany przez Komisję przegląd rozporządzenia (WE) nr 343/2003 („Dublin II”); przypomina o potrzebie przeglądu tego rozporządzenia oraz że przegląd ten powinien również obejmować podstawową zasadę rozporządzenia, zgodnie z którą państwem członkowskim odpowiedzialnym za przetwarzanie wniosku o azyl jest państwo, w którym po raz pierwszy przekroczono granicę, zważywszy na niewspółmierny i niemożliwy do udźwignięcia ciężar, którym obarczone są niektóre państwa członkowskie;
19. podkreśla, że konieczne jest podjęcie szczególnych środków ostrożności w odniesieniu do kobiet i dzieci, a w szczególności do niepełnoletnich bez opieki, osób z poważnymi problemami zdrowotnymi i osób niepełnosprawnych, którzy wymagają pomocy i odpowiednich środków ochrony, zwłaszcza w przypadku środków w zakresie powrotu;
20. wzywa państwa członkowskie do włączenia do swoich polityk migracyjnych wysokiego poziomu ochrony zdrowia imigrantów, zapewniając opiekę prewencyjną i leczenie medyczne;
21. wzywa do ściślejszej współpracy pomiędzy władzami regionalnymi i lokalnymi oraz pomiędzy partnerami społecznymi w celu wymiany najlepszych praktyk dotyczących zwłaszcza mieszkalnictwa, szkolnictwa i dostępu do opieki zdrowotnej;
22. przypomina, że konieczne jest zwrócenie większej uwagi na język stosowany przy omawianiu zjawiska nielegalnej imigracji, tak aby poprawić jej wizerunek w społeczeństwie; uważa, że należy podjąć starania w zakresie edukacji i informacji dostarczanych przez media, aby przekazywały takie podstawowe wartości Unii, jak tolerancja, solidarność, wzajemny szacunek i zwalczanie dyskryminacji i ksenofobii;

Priorytety wymienione przez Komisję

Współpraca z państwami trzecimi

23. uważa, że wielowymiarowy charakter imigracji wymaga ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi państwami trzecimi; uważa, że konferencje ministerialne w Rabacie i Trypolisie w 2006 r. oraz światowe forum ONZ ds. migracji, które odbyło się w lipcu 2007 r. w Brukseli (na których obecni byli przedstawiciele Parlamentu Europejskiego) zapoczątkowały niezbędny dialog między krajami pochodzenia i tranzytu oraz europejskimi krajami przeznaczenia emigrantów oraz że dialog ten powinien umożliwić utworzenie podstawy prawdziwego partnerstwa opartego na wspólnym rozwoju; jest zdania, że jeżeli chodzi o nielegalną imigrację, dialog ten musi umożliwić wprowadzenie lub poprawę funkcjonowania umów o readmisji;
24. odnotowuje, jako przykład dobrej praktyki, podpisanie przez niektóre państwa członkowskie umów o współpracy w dziedzinie imigracji z różnymi krajami afrykańskimi, uznających związek między migracją a rozwojem; zachęca pozostałe państwa członkowskie i Komisję do nasilenia współpracy i dalszego opracowywania programów o takim charakterze;
25. wzywa Komisję i Radę do kontynuowania rozwoju regionalnych programów ochrony we współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu oraz do informowania Parlamentu o doświadczeniach wyniesionych z dotychczas wdrożonych programów pilotażowych; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie programu UE dotyczącego migracji i rozwoju w Afryce, opiewającego wstępnie na 40 mln EUR, mającego na celu tworzenie nowych miejsc pracy w Afryce i wzywa Komisję do dostarczenia szerszych informacji na temat

Środa, 26 września 2007 r.

praktycznych zasad; pochwała w tym kontekście podpisanie przez Komisję umowy o współpracy z Mali, przy wsparciu ze strony Hiszpanii i Francji, w celu otwarcia pierwszego ośrodka informacji i zarządzania migracją, który zostanie utworzony dzięki funduszom tego programu;

26. wzywa Komisję do przyjęcia wszelkich stosownych środków w celu poszerzenia dostępu do informacji na temat możliwości i warunków legalnej imigracji do UE w krajach pochodzenia;

27. zwraca się do UE, rządów państw AKP oraz rządów innych państw pochodzenia o wprowadzenie w życie i stosowanie polityki mającej na celu maksymalizację pozytywnego wpływu uruchamianych środków poprzez przepuszczanie ich przez oficjalne systemy transferów i uzyskanie większych, szybszych, mniej kosztownych i lepiej skanalizowanych przepływów; uważa, że istotne jest, aby zaangażować imigrantów w rozwój ich kraju pochodzenia;

28. zwraca się do Komisji o zbadanie w jaki sposób wspierać i odpowiednio rozwijać możliwość korzystania z mikro-kredytu;

29. wzywa Unię do prowadzenia spójnej polityki zagranicznej, zapewniając w szczególności zgodność i zbieżność celów wspólnej polityki handlowej z celami polityki na rzecz rozwoju; należałoby rozważyć „plan UE na rzecz rozwoju dla Afryki”, w którym umowy o udzieleniu wsparcia finansowego oraz umowy handlowe byłyby powiązane z kwestiami demokracji, szerzenia praw człowieka i migracji, stanowiąc alternatywę dla osób opuszczających swój kraj pochodzenia;

30. wzywa do priorytetowego traktowania kwestii nielegalnej imigracji w stosunkach Unii Europejskiej z krajami trzecimi, zwłaszcza z krajami pochodzenia i/lub tranzytu nielegalnych imigrantów;

31. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu rocznego bilansu funduszy wykorzystanych na zwalczanie nielegalnej imigracji oraz przedstawiającego obowiązujące ustawodawstwo, jego zastosowanie przez państwa członkowskie oraz ustawodawstwo będące w przygotowaniu;

32. przypomina o konieczności zwrócenia szczególnej uwagi na wprowadzanie w życie postanowień art. 13 umowy z Kotonu zarówno w odniesieniu do readmisji, jak i usprawnienia procedur dialogu przewidzianych w tej umowie; podkreśla, że należy wspierać rozwój możliwości krajów pochodzenia i tranzytu, jeśli chodzi o zarządzanie imigracją, w celu wzmocnienia instytucji i środków umożliwiających kontrolę imigracji (administracja publiczna i ramy prawne, szkolenia i zespoły monitorujące granice, organy ścigania zwalczające przemytników etc.); przypomina, że każde z państw AKP musi zaakceptować powrót i readmisję własnych obywateli przebywających nielegalnie na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej, na wniosek tego ostatniego; przypomina, że kraje pochodzenia i tranzytu powinny przyjąć na siebie odpowiedzialność i wypełniać zobowiązania do kontroli nielegalnej imigracji, oraz że powinny prowadzić kampanie informacyjne na temat zagrożeń, jakie wiążą się z imigracją, na temat polityki powrotów imigrantów prowadzonej przez państwa członkowskie UE oraz na temat umów w zakresie nielegalnej imigracji, oraz możliwości, jakie im one oferują;

33. uważa, że przyznawanie pomocy, o jaką kraje trzecie występują do Unii Europejskiej, aby walczyć z sieciami pośredników i przewoźników nielegalnych imigrantów działającymi na ich terytorium powinno zależeć od współpracy tych krajów i ich starań podejmowanych w tej dziedzinie;

Bezpieczeństwo i zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi

34. podkreśla znaczenie kontroli granic w walce z nielegalną imigracją; potwierdza, że kontrola granic musi odbywać się zarówno w duchu solidarności i podziału odpowiedzialności między państwa członkowskie, jak i w godnych warunkach przyjmowania osób, przy pełnym poszanowaniu prawa do azylu i ochrony międzynarodowej, włączając w to również aspekty zasady niewydalania;

Środa, 26 września 2007 r.

35. uważa, że FRONTEX musi otrzymywać środki konieczne dla swoich działań, zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 (Zarządzanie wyposażeniem technicznym); głęboko ubolewa nad niedotrzymaniem przez niektóre państwa członkowskie zobowiązań w zakresie przekazywania środków logistycznych i zasobów ludzkich mających wspierać operacje; uważa, że scentralizowany rejestr dostępnego wyposażenia technicznego (CRATE), tzw. „toolbox”, może mieć znaczenie wyłącznie pod warunkiem spełnienia obietnic złożonych przez państwa członkowskie w związku z wyposażeniem technicznym; zachęca FRONTEX do zawierania umów roboczych z krajami objętymi EPS oraz innymi państwami trzecimi;

36. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę rozporządzenia wprowadzającego mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicach i opartego na zasadzie solidarności między państwami członkowskimi; zauważa, że inicjatywa legislacyjna dotycząca zespołów szybkiej interwencji po raz pierwszy nadała solidarności w dziedzinie imigracji charakter obowiązkowy, nie zaś zaledwie fakultatywny; wzywa Komisję do przedstawienia nowego wniosku legislacyjnego tak, aby zasada solidarności obowiązywała również w odniesieniu do obietnic złożonych CRATE przez państwa członkowskie; przypomina, że każde państwo członkowskie zobowiązane jest zapewnić obecność pewnej liczby wykwalifikowanego personelu, wzywa zatem państwa członkowskie do zezwolenia na utworzenie prawdziwych europejskich zespołów szybkiej interwencji na granicach;

37. zwraca się do państw członkowskich o utworzenie wspólnych patroli stałego nadzoru, pracujących cały rok, koordynowanych przez FRONTEX, we wszystkich strefach wysokiego ryzyka, a zwłaszcza na granicach morskich;

38. zwraca się do Rady o jak najszybsze utworzenie sieci europejskich patroli i wprowadzenie w życie europejskiego systemu nadzoru morskich granic południowych;

39. uważa, że misja FRONTEX-u i zespołów szybkiej interwencji na granicach morskich UE powinna obejmować również akcje ratownicze migrantów i osób ubiegających się o azyl, którzy znaleźli się trudnej sytuacji lub których życie jest zagrożone;

40. przypomina państwom członkowskim oraz państwom trzecim o przestrzeganiu prawa międzynarodowego i dotrzymywaniu zobowiązań międzynarodowych dotyczących poszukiwania i ratowania życia ludzkiego na morzu; uważa, że państwa członkowskie ponoszą wspólną odpowiedzialność za ratowanie życia ludzkiego na morzu; odnotowuje propozycję wysuniętą przez Maltę w ramach Rady ds. WSiSW dotyczącej porozumienia między państwami członkowskimi UE, zgodnie z którym nielegalni imigranci uratowani na morzu przez statki zarejestrowane w UE w regionie poszukiwania i ratowania państwa trzeciego, które odmawia wzięcia za to odpowiedzialności, byłiby rozdzielani między państwa członkowskie UE w sposób ściśle proporcjonalny i zgodnie z wcześniej przyjętym systemem;

41. uważa, że w świetle napływu migracyjnego z kontynentu afrykańskiego do Europy na południowych państwach członkowskich położonych na zewnętrznych granicach Unii, zwłaszcza na mniejszych państwach członkowskich takich jak Malta i Cypr, spoczywa niewspółmierny ciężar wymagający wzmocnienia środków na rzecz wspólnego zarządzania zewnętrznymi granicami Unii;

42. zwraca się do Komisji o zwiększenie w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) określonych działań, których celem jest zapewnienie krajom ościennym wsparcia technicznego i finansowego zarówno w zakresie zabezpieczania ich granic z UE, jak i pozostałych granic;

43. zaleca korzystanie z technologii podczas kontroli granic, regularne wykorzystywanie Systemu Informacji Wizowej i uruchomienie w przyszłości automatycznego systemu rejestracji wjazdów i wyjazdów;

Bezpieczeństwo dokumentów podróży i dokumentów tożsamości

44. podkreśla znaczenie wspierania wprowadzenia bezpiecznych dokumentów tożsamości w państwach pochodzenia, które ułatwią identyfikację nielegalnych imigrantów przybywających na terytorium Unii;

Środa, 26 września 2007 r.

45. przyjmuje z zadowoleniem porozumienie osiągnięte między Parlamentem Europejskim i Radą w sprawie Systemu Informacji Wizowej, które ułatwi skuteczne uruchomienie wspólnotowej polityki w zakresie wiz i przyczyni się niewątpliwie do zwalczania nielegalnej imigracji;

46. przypomina, że rozwój narzędzi biometrycznych dla wzmocnionego zabezpieczenia i wiarygodności dokumentów — podstawowego elementu w walce z nadużyciami, nielegalną imigracją i handlem ludźmi — ułatwia przekraczanie granic podróżnym działającym w dobrej wierze oraz że musi on odbywać się w poszanowaniu zasad ochrony danych, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE w odniesieniu do działań wchodzących w zakres pierwszego filara; jeżeli chodzi o działania wchodzące w zakres trzeciego filara, oczekuje na przyjęcie szczegółowej decyzji ramowej, i w tym kontekście popiera działania Prezydencji Niemieckiej;

47. przypomina, że bez odpowiedniej ochrony danych osobowych nie będzie można rozważać wprowadzenia zautomatyzowanego systemu kierującego wjazdami na terytorium Unii i wyjazdami z niego; uważa, że system taki ułatwiłby kontrolowanie statusu obywateli państw trzecich wjeżdżających na terytorium Unii Europejskiej i dałoby państwom członkowskim większą możliwość sprawdzenia, czy dany obywatel państwa trzeciego bezprawnie przedłuża swój pobyt;

Zwalczanie handlu żywym towarem

48. przekonany jest, że szczególną uwagę zwrócić należy na walkę z handlem żywym towarem i osoby, które padają ofiarą tego procederu, a przede wszystkim na osoby najbardziej narażone, kobiety i nieletnich, czyniąc priorytet Unii z walki z przestępcami, z którymi mają one do czynienia; z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji w tym zakresie i podkreśla, że plan ten powinien uwzględniać potrzebę współpracy z państwami pochodzenia i tranzytu;

49. wskazuje, że walka z handlem ludźmi, a zwłaszcza handlem kobietami i dziećmi, jest priorytetem UE, w związku z czym konieczne jest przeznaczenie na ten cel odpowiednich środków finansowych;

50. przypomina, że najwyższy czas ustalić jasne i konkretne cele, takie jak zmniejszenie o połowę liczby ofiar handlu ludźmi w ciągu najbliższych 10 lat; niemniej uważa, że nadrzędnym celem musi oczywiście być całkowita eliminacja tej formy przestępczości w możliwie najkrótszym terminie;

51. jest świadom faktu, że wiele kobiet, które pada ofiarą handlu żywym towarem, przebywa w Unii jako nielegalne imigrantki oraz że większość z nich nie ma dostępu do opieki prawnej czy społecznej; zwraca się do państw członkowskich o uwzględnienie ich sytuacji oraz — zgodnie z obowiązującym w nich ustawodawstwem — o poprawę ich sytuacji lub pomoc w powrocie do kraju pochodzenia;

52. podkreśla, że podejmując walkę z nielegalną imigracją należy unikać prześladowania i działania na szkodę ofiar handlu ludźmi;

53. przypomina, że zjawisku nielegalnej imigracji towarzyszy obrót ogromnymi sumami pieniędzy, które znajdują się w rękach mafii kontrolujących sieci handlu żywym towarem, potęgujących korupcję, oszustwa i wyzysk imigrantów, co utrudnia zwalczanie nielegalnej imigracji;

54. wyraża głębokie oburzenie z powodu samej organizacji sieci przestępczych odpowiedzialnych za przerzuty łodzią z Afryki do Europy i niemożności powstrzymania ich przez Europę; łodzie przepływające się do Europy są tej samej wielkości, załadowane zwykle trzydziestoma osobami, takiego samego koloru, zasilane takim samym silnikiem, dostarczona żywność, napoje i inne środki zaopatrzenia są tej samej firmy i marki — wszystkie te czynniki dobitnie świadczą o większej jak dotąd skuteczności organizacji przestępczych niż skuteczności wspólnych działań europejskich; wyraża przekonanie, że ta cyniczna sieć odpowiada za śmierć setek osób, które straciły życie na morzu; wzywa Komisję i Radę do zdwojenia wysiłków na rzecz zwalczania handlu ludźmi;

Środa, 26 września 2007 r.

55. wzywa Instytucje, państwa członkowskie i Europol do mobilizacji na rzecz wprowadzenia średnio-terminowego programu działania w zakresie walki z handlem ludźmi, obierając za jego cel ściganie handlarzy, pośredników i mafii;

56. bierze pod uwagę dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami⁽¹⁾, plan UE dotyczący najlepszych praktyk, standardów i procedur zwalczania handlu ludźmi i zapobiegania mu⁽²⁾ przyjęty w grudniu 2005 r. i z zadowoleniem odnosi się do ww. wspólnej deklaracji Afryki-UE wydanej na konferencji ministerialnej UE-Afryka w sprawie migracji i rozwoju;

57. przypomina o istotnym wkładzie grupy ekspertów ds. handlu ludźmi, powołanej przez Komisję w 2003 r., w zakresie monitorowania i zaleceń dotyczących polityki, oczekuje jednocześnie kontynuacji tej działalności;

Kwestie regulacyjne

58. przypomina, że wiele państw członkowskich dokonało lub zapowiedziało, że dokona uregulowania pobytu nielegalnych imigrantów oraz że decyzje te, przy obecnym stanie prawnym, leżą wyłącznie w gestii państw członkowskich, lecz dość często bywają przejawem wcześniejszej niekompetencji biurokratycznej w odniesieniu do zjawiska występującego w większości społeczeństw państw członkowskich; utrzymuje, że masowe uregulowanie pobytu nielegalnych imigrantów nie stanowi właściwej odpowiedzi na to zjawisko, nie rozwiązuje bowiem prawdziwych problemów leżących u jego podstaw

59. świadom jest, że zmiana polityki imigracyjnej w jednym państwie członkowskim może wpłynąć na przepływy migracyjne i zmianę w innych państwach członkowskich; uważa, że zgodnie z zasadami lojalnej współpracy i wzajemnej solidarności państwa członkowskie mają obowiązek korzystania z systemu wzajemnego informowania się (dotyczącego krajowych środków w dziedzinie migracji i azylu, które mogą mieć skutki dla innych państw członkowskich lub dla Wspólnoty); odnotowuje także, że system ten, zgodnie z informacjami przedstawionymi na ostatnich Radach ds. WSiSW, rozpoczął swoje działanie w 2007 r. i umożliwi wymianę informacji i doświadczeń w zakresie najlepszych praktyk;

Walka z główną przyczyną imigracji: nielegalnym zatrudnieniem

60. z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie przez Komisję wniosku w sprawie dyrektywy przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE, przewidującej zasadniczo kary administracyjne, wykluczenie z przetargów publicznych i sankcje karne za najcięższe naruszenia prawa;

61. zachęca Unię i państwa członkowskie do energicznego zwalczania nielegalnego zatrudniania imigrantów poprzez szereg sankcji nakładanych na przedsiębiorców, nasilenie inspekcji z wykorzystaniem odpowiedniego personelu i środków, mających na celu zwalczanie nielegalnego zatrudnienia i wspieranie ochrony imigrantów;

62. podkreśla, że walka z nielegalnym zatrudnieniem ma wymiar gospodarczy, społeczny, lecz również psychologiczny, bowiem redukując liczbę czynników przyciągających emigrantów do Europy (możliwość zatrudnienia, nawet w warunkach niegodziwych z punktu widzenia praw podstawowych), zmierza ona do zmniejszenia zachęty do emigrowania do Unii Europejskiej i ograniczenia miejsca, jakie tzw. „szara strefa” zajmuje w gospodarkach naszych krajów;

63. uważa, że środki przeciwko nielegalnemu zatrudnieniu zostały przyjęte zbyt późno, a chodzi tymczasem o jeden z głównych czynników wywołujących nielegalną imigrację będący katalizatorem nadużyć;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 9.12.2005, str. 1.

Środa, 26 września 2007 r.

64. wzywa różne składy Rady kompetentne w tej dziedzinie do zdwojenia starań na rzecz koordynacji procesu debaty nad ww. dyrektywą;
65. wzywa państwa członkowskie do ścisłego stosowania krajowych przepisów prawnych dotyczących pracy niezgłoszonej, które wkrótce będą musiały być zgodne z przyszłą dyrektywą;
66. jest zdania, że państwa członkowskie powinny poczynić wysiłki mające na celu wykrywanie nielegalnego zatrudnienia, szczególnie w sektorze, w którym zatrudnionych jest wiele imigrantów; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o stanowcze przeciwdziałanie temu nadużyciu; zauważa, że jednym z elementów takiego działania mogłyby być kampanie informacyjne skierowane do pracodawców i pracowników w celu zwrócenia uwagi na niepożądany wpływ, jaki może wywierać nielegalne zatrudnienie na krajowe systemy zabezpieczenia społecznego, finanse publiczne, uczciwą konkurencję, wyniki gospodarcze oraz na samych pracowników; przypomina o znaczeniu uwzględnienia w takim procesie przedstawicieli obu stron;

Polityka w zakresie powrotu imigrantów

67. przypomina o odpowiedzialności krajów pochodzenia i krajów tranzytu w zakresie readmisji oraz zachęca do opracowania europejskiej polityki powrotu imigrantów, która byłaby skuteczna, a zarazem szanowałaby godność i integralność fizyczną osób zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka oraz Konwencją Genewską;
68. pragnie przyjęcia podczas Prezydencji Portugalskiej wniosku w sprawie dyrektywy w zakresie powrotu imigrantów, gdyż należy określić na szczeblu europejskim zasady i warunki polityki powrotu; podkreśla znaczenie efektywnej polityki powrotów, jako jednego z czynników zniechęcających do nielegalnej migracji;
69. zwraca się do Komisji o dokonanie oceny polityki powrotu imigrantów (skuteczności obowiązujących porozumień wszystkich państw członkowskich, analizy powodów opóźnień w negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie z określonymi państwami trzecimi, praktyk w krajach pochodzenia i tranzytu, praktycznego wprowadzenia w życie umów o readmisji, w tym zgodność z prawami podstawowymi, itp.);
70. zwraca się do Rady i do Komisji o opracowanie europejskich porozumień w zakresie readmisji nielegalnych imigrantów z krajami, których zjawisko to dotyczy;

Lepsza wymiana informacji dzięki wykorzystaniu istniejących instrumentów

71. wzywa wszystkie zaangażowane strony do rozszerzenia wymiany informacji, uwzględniając FRONTEX i EUROPOL za każdym razem, kiedy jest to konieczne; uważa, że współpraca między „imigracyjnymi” oficerami łącznikowymi jest sprawą priorytetową; uważa, że Parlament musi być regularnie informowany o rozwoju i wynikach prac sieci ICONet;

Odpowiedzialność przewoźników

72. uważa za konieczne dokonanie oceny kroków podjętych w tej dziedzinie, a w szczególności wdrażania dyrektywy 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającej postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽¹⁾ oraz utworzonego w 2001 r. forum składającego się z przedstawicieli państw członkowskich, sektora transportowego i organizacji humanitarnych;
73. zachęca Komisję i Radę do wzięcia udziału w rocznej debacie, jaka odbywa się w Parlamencie, na temat polityki imigracyjnej Unii Europejskiej; zwraca się do Komisji o przedstawienie podczas tej debaty pełnej sytuacji w zakresie migracji w Europie, a szczególnie danych statystycznych;
74. wzywa swoją właściwą komisję do prowadzenia ścisłego i regularnego dialogu z jej odpowiednikami w parlamentach krajowych odpowiedzialnymi za kwestie związane z migracją oraz do dalszej współpracy z Komisją ds. Migracji, Uchodźców i Ludności Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy;
75. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich, a także Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 10.7.2001, str. 45.